

[Merethe Due Jensen]

men det må så vidt muligt ske inden for de økonomiske rammer, Undervisningsministeriet har.

Korneliusen (S):

Jeg mener godt, jeg kan tillade mig på baggrund af den debat, der har været, at takke for de positive meldinger, der har været fra de forskellige partier. Jeg skal ikke forsøge nu at grave de grøfter dybere, som måtte være, for vores intention med at fremsætte dette forslag er selvfølgelig at få noget vedtaget. Og hvorfor nu det?

Situationen er ikke den, ministeren beskriver, nemlig at der ikke foregår noget. Problemet er, at der ikke foregår nok. Det er da rigtigt, at der foregår noget ude i folkeskolen, men der foregår ikke nok, og det skal der altså midler til.

Et af det her lands store problemer er og vil være, at næsten samtlige unge, der går i folkeskolen i dag, i videreuddannelsessituationer og i voksenalderen i erhvervslivet vil blive konfronteret med edb. Hvad enten man er maskinarbejder, man er på kontor eller hvor man er placeret i fremtidens samfund, vil edb være et arbejdsredskab. Det er helt afgørende.

Det, der er situationen, som der står i bemærkningerne til forslaget – jeg har ikke hørt nogen modsige det – er, at der i dag ikke findes datamater på 30 pct. af folkeskolerne. Der findes ca. 8.000 i alt eller under fire i gennemsnit pr. skole. Det er for lidt, det er alt, alt for lidt.

Kan vi, og det er altså motiveringen, blive enige i udvalget om, ud fra de intentioner, der ligger her, at arbejde os frem til et fælles beslutningsforslag og løfte det op til et lovforslag, vil vi være meget godt tilfreds.

Beslutningsforslaget rummer jo otte punkter i alt, og lad mig starte med de to punkter, som selvfølgelig har optaget en del af taletiden – det er jo også, undskyld udtrykket, det nemmeste at kaste sig over – nemlig organisationen.

Hvis vi ikke var kommet med en organisationsmodel, forslag til et informatikråd og til en sekretariatsfunktion, ville jeg være blevet kritiseret for det, og man ville sige: Hvor skal sådan noget foregå? Frit svævende i luften?

Vi er – for nu at bruge et af tidens udtryk – temmelig kolde over for, hvordan administrationen af det her skal foregå, og jeg har ikke det fjerneste imod, hr. Ole Vig Jensen, hvis vi tilføjer et punkt 8 til De Radikales udviklingsprogram for folkeskolen. Hvis hr. Ole Vig Jensen

så bagefter vil yde Socialdemokratiet den retfærdighedsgerning at meddele, hvordan det punkt 8 kom på udviklingsprogrammet, vil jeg være meget tilfreds.

Jeg vil godt vedrørende nogle enkelte punkter, som har været rejst, svare: Jeg kan ikke se, at undervisningsministeren kan fortolke det udviklingsprogram, der ligger her, på en sådan måde, at det ikke omfatter programudvikling. Det kan jeg ikke forstå. Jeg vil bede ministeren om at læse det igen.

Det er en af hovedintentionerne, og det er et af hovedproblemerne, at der ikke er programmer nok til at proppe i det beskedne antal maskiner, som står derude. Da alle har erklæret sig enige i intentionerne netop på det her område, synes jeg, vi har en forpligtelse til at arbejde videre med det.

Jeg forstod på undervisningsministerens afsluttende bemærkninger, at han var åben. Det var præcis den betegnelse, der blev brugt. Den melding er jeg glad for.

Under ét – jeg vil ikke svare hver enkelt – vil jeg sige, at der har været en tendens til at fremhæve lærernes manglende videreuddannelse. Jeg kan endda konstatere ud fra denne diskussion, at der må være et massivt flertal i Folketinget for at bedre lærernes videreuddannelsessituation. Jeg glæder mig meget til, når vi kommer til diskussionen om næste års finanslov, at kunne udmønte de ting, der er sagt i denne debat præcis på det her område – det bliver dyrt!

Der er ét parti, der adskilte sig, og det vil jeg godt fremhæve. Det var Fremskridtspartiet, som sagde: Det er vores intention, at de lærerkræfter, der skal dække det her område i folkeskolen, skal hentes ind udefra, edb-mennesker.

Det ligger langt fra forslagets intentioner, der er – det har alle udtrykt sig positivt i forhold til – i videst mulig udstrækning at integrere edb-undervisningen i samtlige folkeskolens fag.

Vi har haft en meget fornøjelig diskussion, det skal jeg ikke skjule, i det socialdemokratiske uddannelsesudvalg og -gruppe om et af punkterne, nemlig punkt 5, hvor der står:

»I både informationsvirksomheden og projekterne kan indgå støtte fra organisationer og fra erhvervslivet, f.eks. fra virksomheder, som arbejder med edb-maskinel og edb-programmer.«

Jeg havde forventet, at undervisningsministeren specielt havde taget det punkt frem og